

Svar på skriftligt spörsmål SSS 83/2020 rd

Svar på skriftligt spörsmål om museiförvaring av krigsmateriel med betydelse för krigshistorien och den nationella identiteten

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spörsmål SS 83/2020 rd undertecknat av riksdagsledamot Olli Immonen /saf:

Ämnar regeringen ändra lagstiftningen om skjutvapen eller vidta snabba åtgärder för att grunda tillräckligt stora nationella vapenmuseer i syfte att kunna förvara krigsmateriel med betydelse för vårt lands krigshistoria?

Som svar på detta spörsmål anför jag följande:

Med vapensamlare avses enligt 15 § i skjutvapenlagen en fysisk person eller en sammanslutning eller stiftelse som är registrerad eller sköter ett offentligt uppdrag i Finland, som samlar och förvarar skjutvapen, vapendelar, patroner eller särskilt farliga projektiler för historiska, vetenskapliga, tekniska eller utbildnings- eller kulturarvsrelaterade ändamål, och som Polisstyrelsen på ansökan har godkänt som vapensamlare. Förutom de villkor för innehav av skjutvapen som ställts på alla innehavare av skjutvapen, såsom lämpligt hälsotillstånd och beteende, ska samlaren för myndigheterna förete en samlingsplan. Av planen framgår hurdana vapen personen i fråga tänker samla på. Därutöver ska samlaren ha tillräckliga kunskaper om vapenteknik och vapenhistoria och en lokal där vapnen förvaras och som godkänts av polisen. Förvaringslokalerna av skjutvapen och vapendelar som hör till samlingen ska byggnadsmässigt vara trygga och i rätt proportion till antalet föremål som förvaras.

Om tidigare nämnda samfund är en stiftelse eller ett museum ska det uppfylla kraven för att er hålla statsandelar enligt museilagen och vara öppet för allmänheten. Dessutom ska till museets verksamhetsområde höra förvaring, undersökning och utställning av skjutvapen, vapendelar, patroner och särskilt farliga projektiler för kulturella, vetenskapliga, tekniska eller utbildnings- eller kulturarvsrelaterade ändamål eller för rekreatiönsändamål.

I Finland finns det cirka 1 500 vapensamlare som i sin samlingsplan har vapen som använts i Finlands krig, militära vapen från andra tidsepoker eller vapen som använts av myndigheterna. Det stora antalet samlare betyder att vapenhistoria sparas i mycket större omfattning än vad ett enskilt museum kunde ha möjlighet till. Samlarnas samlingar är i många fall av mycket hög kvalitet och består, även internationellt sett, av många rariteter.

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 83/2020 rd

Vad gäller militära vapen finns det mycket serieeldsvapen och samlandet av dessa är möjligt för en erfaren samlare som framgångsrikt utökat sin samling. I synnerhet i fråga om serieeldsvapen är vapensäkerheten av central betydelse. Då polisens vapenkontroll blir striktare i Europa är serieeldsvapen synnerligen eftertraktade inom den illegala vapenhandeln som utövas av organiserade kriminella grupper. Därför kräver förvaring, transport och skjutande och övervakning av serieeldsvapen särskild noggrannhet. Koncentreringen av vapen på någon allmänt känd plats kunde öka försök till vapenstöld. Genom skydd mot inbrott kan man försvåra vapenstölder i avsevärd grad. Genom skyddsåtgärder är det svårare att förhindra vapenrån eller försök därtill som sker med våld eller hot om våld.

Regeringen har i sitt program slagit fast att vapenlagstiftningen inte stramas åt. Skjutvapenlagen har ändrats flera gånger längs med åren. I den senaste ändringen från i somras justerades bestämmelserna om vapensamlare att motsvara kraven i vapendirektivet. Enligt inrikesministeriets uppfattning är det trots några tidigare åtstramningar helt möjligt att fortfarande samla på vapen, och det stora antalet samlare säkerställer att historiskt sätt värdefulla vapen och till dessa anknyttade föremål bevaras. De skyddsåtgärder som krävs av samlarna garanterar för sin del vapensäkerheten som i fråga om särskilt farliga skjutvapen är ett ovillkorligt krav för samlingsverksamheten.

Helsingfors 16.3.2020

Inrikesminister Maria Ohisalo